

ΤΕΥΧΟΣ 270 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Άγιοι Ισαπόστολοι Κύριλλος και Μεθόδιος

Περιεχόμενα Τεύχους

- 04 I.M. N. Ζηλανδίας - Τόνγκα**
- 06 I.M. Μεξικού - Κούβα**
- 10 I.M. Σιγκαπούρης - Ινδία**
- 12 I.M. Ναϊρόμπι**
- 15 I.M. Ανταναναρίβο**
- 18 I.M. Άκκρας**
- 21 I.M. Κατάγκας**
- 22 I.E. Τολιάρας**
- 26 I.E. Αρούσας**
- 29 I.E. Μπουκόμπα**
- 30 I.E. Μπενίν και Τόγκο**
- 35 I.E. Μπούνιαν και Κισαγκάνι**
- 37 I.E. Γκόμας**
- 41 I.E. Γκούλου**
- 42 Αρχιερέας Αθηναγόρας**
- 43 Επίσκεψη στη Γουατεμάλα**

Μπορείτε να καταθέσετε την αγάπη σας για την Εξωτερική Ιεραποστολή, με τους παρακάτω τρόπους:

ALPHA BANK (CRBAGRAA)
GR93 0140 4050 4050 0200 2000 170

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (ETHNGRAA)
GR06 0110 2560 0000 2564 8000 609

EUROBANK (ERBKGRAA)
GR24 0260 2060 0001 0010 1157 390

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (PIRBGRAA)
GR70 0172 2000 0052 0005 2141 068

PAYPAL στο paypal.me/ierapostoles

Για όλες τις καταθέσεις εκδίδονται και αποστέλλονται θεωρημένες αποδείξεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Έτος ίδρυσης: 1963

Τιμήθηκε από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Τεύχος 270 | Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2025

Υπεύθυνος έκδοσης: Νόστης Ψαρράς
Οι συντάκτες ευθύνονται για τα κείμενά τους

Το περιοδικό αποστέλλεται δωρεάν

Εκτύπωση: Γραφικές Τέχνες "Μέλισσα"

Ιδιοκτήτης

**Αδελφότητα Ορθοδόξου
Εξωτερικής Ιεραποστολής**

Μακένζυ Κινγκ 6, Πλατεία Αγίας Σοφίας
546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

T. 2310 279910

www.ierapostoles.gr

office@ierapostoles.gr

Αναγνωρισμένο φιλανθρωπικό σωματείο

Πνευματικός ιδρυτής: † Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος
Παπασαραντόπουλος (1903-1972)

Ιδρυτικός Πρόεδρος: † Παντελής Μπάγιας

Μέγας Ευεργέτης: † Παν. Παπαδημητρακόπουλος

Επίτιμος Πρόεδρος: † Πατριάρχης Αλεξανδρείας και
πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος

Διοικητικό Συμβούλιο:

Χαράλαμπος Μεταλλίδης	Πρόεδρος
Νόστης Ψαρράς	Αντιπρόεδρος
Κων/νος Β. Μεταλλίδης	Γ. Γραμματέας
Ζηνόβιος Ιατρού	Ταμίας
Ευαγγελία Τραϊκούδη	Μέλος
Δημήτριος Σωτήρκος	Μέλος
Εμμανουήλ Καρακούσης	Μέλος
Απόστολος Ροκάς	Μέλος
Χριστίνα Παυλίδου	Μέλος

Αναφορές δημιουργών

Adobe Stock

03 mdurinik 06 Jamie 10 Ivon Murugesan 12 byrdyak
15 ArtushFoto 16 dr322 17 dr322 26 feefelump
30 Jeff Huth 35 David 36 francovolpato
37 Judd Irish Bradley 43 Marco

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

Η Ιεραποστολή στο βασίλειο της Τόνγκα

Σε ένα μικρό νησί στο Βασίλειο της Τόνγκα, τα λόγια του Χριστού προς τους Αποστόλους Του εκπληρώνονται αθόρυβα και με ομορφιά: «Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. 28:19). Στην καρδιά αυτής της εξελισσόμενης ιστορίας βρίσκεται το Ορθόδοξο παρεκκλήσι των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, το πρώτο του είδους του στα νησιά.

Φέτος, στη γιορτή των Αποστόλων, οι πιστοί συγκεντρώθηκαν για να τιμήσουν τους επουράνιους προστάτες τους και να γιορτάσουν την ολοκλήρωση της ιερής εικονογραφίας που κοσμεῖ πλέον τους τοίχους του παρεκκλησίου—ένα έργο ομορφιάς που αναμενόταν από καιρό σε μια γη που αναζητά το πλήρωμα της Αποστολικής πίστης.

Οι νεοζωγραφισμένες εικόνες

αφηγούνται την ιστορία του Ευαγγελίου. Στον έναν τοίχο εικονίζεται ο Πέτρος να βαπτίζει τον Κορνήλιο καθώς το Άγιο Πνεύμα κατέρχεται (Πράξ. 10). Σε άλλο σημείο, ο Παύλος απεικονίζεται ανάμεσα στους μαθητές στην Έφεσο, επιθέτοντας τα χέρια του ώστε κι αυτοί να λάβουν το Άγιο Πνεύμα (Πράξ. 19).

Οι εικόνες αυτές δεν αποτελούν απλή διακόσμηση· είναι σιωπηλά κηρύγματα που διακηρύσσουν ότι η ίδια Αποστολική Εκκλησία που εξαπλώθηκε στη Μεσόγειο απλώνει τώρα τα χέρια της και στον Ειρηνικό.

Το τελευταίο έτος και μισό έφερε ορατά σημάδια ανάπτυξης:

- **Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε για πρώτη φορά στη γλώσσα των Τόνγκα**, ώστε οι προσευχές της Εκκλησίας να αναπέ-

μπονται με τη φωνή του λαού.

- Κατηχούμενοι εισήλθαν στην Εκκλησία μέσω του Αγίου Βαπτίσματος, έλαβαν «τη σφραγίδα της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος» και ενώθηκαν στο Σώμα του Χριστού.
- Ο π. Βαρθολομαίος—ο πρώτος Φιτζιανός που χειροτονήθηκε στην Ορθόδοξη Εκκλησία—διακονεί πιστά, καθοδηγώντας την ιεραποστολή στην Τόνγκα και στον ευρύτερο Ειρηνικό.

Υποστηρίζοντας αυτή την αναγέννηση, μια ομάδα Ελλήνων οικοδόμων με επικεφαλής τον Ηλία από την Τρίπολη ταξίδεψε τέσσερις φορές στην Τόνγκα. Για τρεις μήνες φέτος, εργάστηκαν με αυταπάρνηση κάτω από τον τροπικό ήλιο για να φέρουν τον νέο Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου κοντά στην ολοκλήρωσή του. Το έργο τους δεν είναι απλώς οικοδομικό· είναι ένα δώρο αγάπης που ενώνει την Εκκλησία της Ελλά-

δος με τα αδέρφια της στον Ειρηνικό.

Στηρίζοντας την ιεραποστολή επί τόπου είναι και άλλοι αξιόλογοι διάκονοι: Ο Αναγνώστης Μιχαήλ, η σύζυγός του Μέγκαν-Ελισάβετ και τα τέσσερα παιδιά τους ήρθαν από την Αμερική και επί ενάμιση χρόνο διακονούν στα νησιά, ζώντας ως μια ήσυχη μαρτυρία της αγάπης του Χριστού σ' αυτές τις μακρινές ακτές.

Να στέκεται κανείς μέσα στο παρεκκλήσι των Πέτρου και Παύλου, περιτριγυρισμένος από εικόνες, ακούγοντας ύμνους στη γλώσσα των Τόνγκα και βλέποντας τα χαρούμενα πρόσωπα των νεοφώτιστων, είναι να νιώθει την Αποστολική πίστη ζωντανή σε μια νέα γη. Μια γυναίκα, κοιτώντας την εικόνα της Θεοτόκου, ψιθύρισε: «Γιατί δεν είχαμε ποτέ κάτι τέτοιο πριν;» Δεν μιλούσε με παράπονο, αλλά με θαυμασμό. Οι εικόνες, οι ύμνοι, το θυμί-

αμα, η Λειτουργία—όλα της μιλούσαν σαν να την περίμεναν σιωπηλά σε όλη της τη ζωή.

Η Ορθοδοξία στην Τόνγκα δεν έρχεται ως ξένη. Είναι η Εκκλησία των Αποστόλων, που στάλθηκε από τον Χριστό «έως έσχάτου τής γῆς» όχι για να ανταγωνιστεί, αλλά για να εκπληρώσει τη βαθύτερη επιθυμία της ανθρώπινης καρδιάς για κοινωνία με τον Θεό.

Όμως αυτό το έργο χρειάζεται στήριξη. Απαραίτητα βήματα για την ανάπτυξη είναι:

- η έκδοση λειτουργικών βιβλίων στα τονγκανικά,
- η ολοκλήρωση του Ναού του Αγίου Γεωργίου,
- η εκπαίδευση κατηχητών,
- η προσφορά εικόνων,
- η ενίσχυση ιερέων όπως ο π. Βαρθολομαίος.

Το μικρό παρεκκλήσι των Αγίων Πέτρου και Παύλου είναι σημάδι

ελπίδας για την Τόνγκα, αλλά είναι μόνο η αρχή.

Εμείς που έχουμε κληρονομήσει τους θησαυρούς της Ορθοδοξίας καλούμαστε να μοιραστούμε αυτό το δώρο. Όπως έγραψε ο Απόστολος Παύλος: «Εἴτε πάσχει ἔν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἔν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α΄ Κορ. 12:26).

Ακόμη και ένα βάπτισμα στον Ειρηνικό είναι χαρά για ολόκληρο το Σώμα του Χριστού.

Είθε να γίνουμε κι εμείς, όπως ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, όπως ο Πέτρος και ο Παύλος, συνεργοί στον αμπελώνα του Κυρίου, βοηθώντας να φτάσει το φως της Ανάστασης στα πέρατα της γης. Το Άγιο Πνεύμα που εκινείται πάνω από τα ύδατα της δημιουργίας εξακολουθεί να πνέει πάνω από τον Ειρηνικό, «ἀνακαινίζον πάντα».

† Ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΞΙΚΟΥ
Ιεραποστολικό Κλιμάκιο Κούβας
Πώς έγινα Ορθόδοξος;

Είμαι γεννημένος στην Κολομβία, αίμα και θρέμμα. Στα 15 μου μπήκα στο Τάγμα των Καπουτσίνων και έγινα ρωμαιοκαθολικός μοναχός ιεραπόστολος για εννέα χρόνια. Στα 24 μου όμως άρχισα να νιώθω βαθιές αμφιβολίες για διάφορα θεολογικά και δογματικά θέματα της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας.

Δεν ήξερα τότε ότι υπήρχε Ορθοδοξία. Νόμιζα πως ήμουν δαιμονισμένος, ότι με είχε πιάσει δαίμονας για να μην πιστεύω στον Πάπα, να μην δέχομαι τη θεία κοινωνία όπως τη διδάσκει η Ρώμη. Υπέφερα για δύο χρόνια πιστεύοντας ότι ήμουν δαιμονισμένος και παρακαλούσα τον Θεό να με ελευθερώσει. Κυριολεκτικά έκλαιγα.

Δεν άντεξα και έφυγα από το

τάγμα. Πήγα να δουλέψω σε μια εταιρεία μακριά από την Μπογκοτά, όπου γνώρισα έναν δικηγόρο. Με παράξενο τρόπο μού μίλησε για μια Ορθόδοξη Εκκλησία που δήθεν υπήρχε στην Κολομβία. Τελικά δεν ήταν η πραγματική Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά ψεύτικη - είχε 35 «παπάδες» και έναν ψευτοδεσπότη.

Όταν συνάντησα για πρώτη φορά τον «επίσκοπό» τους, μου έδωσε ένα τρίπτυχο με τις διαφορές μεταξύ Ρωμαιοκαθολικών και Ορθόδοξων. Στη μια σελίδα έγραφε τι πιστεύουν οι Ρωμαιοκαθολικοί - ήταν ακριβώς αυτά που εγώ αμφέβαλλα. Στην άλλη σελίδα έγραφε τι διδάσκει η Ορθόδοξη Εκκλησία - ήταν ακριβώς αυτά που εγώ πίστευα!

Εκείνη τη στιγμή κατάλαβα ότι

δεν ήμουν δαιμονισμένος, ότι υπήρχε μια Εκκλησία που διδάσκει αυτά που η καρδιά μου πάντα ένιωθε. Ήταν φώτιση Θεού.

Παρότι κατάλαβα ότι αυτή η ομάδα δεν ήταν γνήσια, είπα: «Μέσα από αυτούς θα βρω την αληθινή Ορθοδοξία». Ξεκίνησα μαζί τους ένα πρόγραμμα και άρχισα να ερευνώ. Γράφαμε σε Πατριαρχεία, σε διάφορες αυτοκέφαλες Εκκλησίες, αλλά δεν παίρναμε απάντηση.

Το 1996 πήγα στο Καράκας της Βενεζουέλας. Εκεί είδα την ελληνική κοινότητα και τον ιερέα, αλλά αυτός δεν μιλούσε ισπανικά. Του άφησα ένα γράμμα παρακαλώντας βοήθεια για την ομάδα μας στην Κολομβία, αλλά δεν μου έδωσε σημασία.

Ένα χρόνο μετά, παίρνω τηλεφώνημα από τον ίδιο ιερέα: «Θα έρθει ο Μητροπολίτης σας και θέλει να σας δει. Πηγαίνετε όλοι στο αεροδρόμιο».

Πήγαμε όλη η ομάδα - σχεδόν 30 άτομα. Εκεί παρακαλούσα τον Θεό: «**Σε παρακαλώ να μην μας κοροϊδεύουν άλλοι**», γιατί είχαν έρθει πολλοί ψευτοδεσποτάδες. Η μάνα μου ήταν έτοιμη να βάλει το σπίτι της σε υποθήκη για να ταξιδέψω να βρω τους αληθινούς Ορθοδόξους!

Όταν είδα κάτω από το τζάμι της πόρτας τη μορφή ενός Ορθόδοξου με όλη τη λειτουργική του ενδυμασία, είδα άγγελο! Η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά. Κατάλαβα ότι αυτός ήταν αληθινός Μητροπολίτης.

Όταν άνοιξε η πόρτα, ο Σεβασμιώτατος με καλούσε με το δάκτυλο. Δεν πίστευα ότι εμένα καλούσε - ήμουν απλός γραμματέας. Τελικά πήδηξα το κάγκελο, έφτασα κοντά του και μου έδωσε ένα στρογγυλό κουτί λέγοντας: «Να το προσέχεις με τη ζωή σου».

Ο Μητροπολίτης έμεινε μια εβδομάδα μαζί μας. Επέλεξε τρεις από εμάς - τον Αντώνιο Τόρρες (σήμερα Επίσκοπος Άσου Τιμόθεος), έναν άλλον και εμένα τον ανάξιο. Μας έστειλε στο Σαν Κριστόβαν της Βενεζουέλας όπου στις 14 Σεπτεμβρίου 1997, ανήμερα του Τιμίου Σταυρού, γίναμε Ορθόδοξοι με χρίσμα κατά τη διάρκεια βάπτισης ενός μωρού.

Για πρώτη φορά είδαμε Θεία

Λειτουργία σε αληθινό Ορθόδοξο Ναό. Ήταν στιγμές απεριγράπτης χαράς, παρότι εγώ στενοχωρήθηκα λίγο γιατί ήθελα κανονική βάπτιση.

Αρχικά ο Σεβασμιώτατος είχε πει ότι θα πάω στο Μεξικό ως διάκονός του, αλλά ένα χρόνο μετά άλλαξε τα σχέδια. Τον Οκτώβριο του 1998, ο Αντώνιος και εγώ ήρθαμε στην Ελλάδα χωρίς να ξέρουμε λέξη ελληνικά.

Στο ταξίδι προς το Κιλκίς, ο Σεβασμιώτατος μας έλεγε ότι θα πάρει κι άλλο παιδί από την Κολομβία. Εμείς επιμέναμε ότι δεν υπήρχε άλλος. Μέχρι που κατάλαβε ότι εννοούσε εμένα - αυτό που εγώ έλεγα συνέχεια ότι ήταν μπερδεμένος! Σταμάτησε το αυτοκίνητο και μου είπε: «Τώρα έχεις διπλή

ευθύνη - απέναντι σ' μένα ως Μητροπολίτη σου, αλλά κυρίως απέναντι στον Θεό που σε έφερε εδώ».

Σπουδάσαμε στο Κιλκίς και μετά στην Ανωτάτη Εκκλησιαστική Σχολή Θεσσαλονίκης.

Το 2008 ο μακαριστός Σεβασμιώτατος Αθηναγόρας με έστειλε να βοηθήσω την Κούβα που είχε μείνει χωρίς αρχιερατικό επίτροπο. Όταν έγινε γενική συνέλευση για την εκλογή νέου επιτρόπου, οι πιστοί σήκωσαν τα χέρια και είπαν: «Δεν θέλουμε άλλους υποψήφιους! Τον πατέρα Αθηναγόρα θέλουμε - είναι αυστηρός αλλά μας αρέσει όπως είναι!»

Έτσι έγινα αρχιερατικός επίτροπος Κούβας από το 2008 έως το 2019. Το 2020 χειροτονήθηκα βοηθός επίσκοπος.

Το 2024 ο νέος Μητροπολίτης Μεξικού Ιάκωβος οργάνωσε τη Μητρόπολη σε τέσσερις περιφέρειες. Μου ανέθεσε την περιφέρεια Καραϊβικής και Μπελίζε, αφού ήξερε ότι είχα ιδρύσει κοινότητα στα νησιά Κέιμαν οκτώ χρόνια νωρίτερα.

Σήμερα, καθώς κοιτάζω πίσω αυτή την πορεία, βλέπω καθαρά το χέρι της θείας Προνοίας. Ο Θεός με έφερε από τη Κολομβία στην Ελλάδα και τώρα με στέλνει σε όλη την Καραϊβική να κηρύξω το Ευαγγέλιο. Είμαι απλώς ένας ανάξιος εκπρόσωπός Του που πηγαίνει όπου με στέλνει. Και πιστεύω ότι σιγά-σιγά, σε όλα τα νησιά της Καραϊβικής, η Ορθοδοξία θα δοξαστεί.

† Ο Μυρίνης Αθηναγόρας
Βοηθός Επίσκοπος Ι.Μ. Μεξικού
για την Καραϊβική και την Μπελίζ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ Γεραποστολικό Κλίμακιο Ινδίας Αγάπη χωρίς σύνορα

Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής,
Για μια ακόμη φορά θα ήθελα να εκφράσω τη βαθιά μου ευγνωμοσύνη προς την Αδελφότητα, η οποία παρά την σιωπή μου δεν σταματά να μας συνδράμει σε μηνιαία βάση.

Παρά τις δυσκολίες που καθημερινά αντιμετωπίζουμε, το έργο του Θεού προχωρά. Οι ανάγκες πολλές. Προσπαθούμε κατά το μέτρο των δυνατοτήτων μας να τις καλύψουμε.

Από το 1993, η Φιλανθρωπική Εταιρεία της Ορθοδόξου Εκκλησίας (PSOC) υπηρετεί τους φτωχούς και απόκληρους της Δυτικής Βεγγάλης. Ο οργανισμός ιδρύθηκε από τον νυν Μητροπολίτη Ανταναναρίβο κ. Ιγνάτιο, με στόχο να βοηθήσουμε άτομα και οικογένειες που αντιμετωπίζουν φτώχεια και εγκατάλειψη γύρω από την Καλκούτα, ανεξαρτή-

τως θρησκευτικής προέλευσης.

Σήμερα, με τη βοήθεια του κ. Ράτζου Μπαράτ (Προέδρου της PSOC) και του π. Ραφαήλ Μάιτι, διαχειριζόμαστε ένα ευρύ φάσμα φιλανθρωπικών υπηρεσιών. Το ορφανοτροφείο «Θεοτόκος» στεγάζει εκατό κορίτσια ηλικίας από νήπια έως φοιτήτριες, ενώ το ορφανοτροφείο «Άγιος Ιγνάτιος» φιλοξενεί περισσότερα από τριάντα αγόρια. Λειτουργούμε έξι δημοτικά σχολεία σε αγροτικές περιοχές, επτά ιατρεία με τοπικούς γιατρούς και νοσηλευτές, και διανέμουμε καθημερινά τρόφιμα σε εκατοντάδες άστεγα παιδιά και ηλικιωμένους.

Η αποστολή μας επεκτείνεται σε 52 χωριά της Δυτικής Βεγγάλης, όπου προσεγγίζουμε τις πιο επείγουσες περιπτώσεις πρώτα. Μετρά-

με την επιτυχία μας με την ατομική ανάπτυξη και επίτευξη κάθε παιδιού. Η βιωσιμότητα αποτελεί μία από τις βασικές μας αξίες, και όλα τα έργα μας απασχολούν τοπικούς εργαζομένους.

Καθώς το έργο μας συνεχίζει να αναπτύσσεται, αντιμετωπίζουμε σημαντικές προκλήσεις που απαιτούν άμεση υποστήριξη. Μετά από χρόνια χρήσης, τα έπιπλα των κοιτώνων χρειάζονται επισκευή. Ενώ η πλήρης αντικατάσταση είναι ακριβή, οι επισκευές κοστίζουν μόλις 2.600 δολάρια και θα βοηθήσουν τα έπιπλά μας να διαρκέσουν περισσότερο.

Παρόλο που είμαστε πρόθυμοι να υποδεχτούμε ακόμη περισσότερους μαθητές, **η επίπλωση του τελευταίου ορόφου του σχολείου μένει να ολοκληρωθεί (32.000 δολάρια)** προτού μπορέσει να τους φιλοξενήσει. Με την αυξημένη χωρητικότητα, περισ-

σότερα ορφανά και μειονεκτούντα παιδιά θα λάβουν εκπαίδευση.

Οι μουσώνες πλησιάζουν και οι χώροι του σχολείου χρειάζονται επείγουσες εργασίες για να κρατήσουμε τους μαθητές μας ασφαλείς. Αυτή η ακριβή αλλά απαραίτητη εργασία έχει ξεκινήσει. Παράλληλα, τρέχουμε ενάντια στον χρόνο για να ανυψώσουμε τον δρόμο και να αποτρέψουμε τις πλημμύρες.

Το τρέχον υπόλοιπο του έργου αντιπλημμυρικής προστασίας είναι 130.000 δολάρια. Με πίστη στους γενναιόδωρους δωρητές μας, ένας εργολάβος ξεκίνησε τις εργασίες. Ας κρατήσουμε τα παιδιά ασφαλή και στεγνά.

Ευχόμαστε ο Κύριος να σας ενισχύει στον όμορφο αγώνα σας, ώστε να στηρίζετε τις ιεραποστολές της Εκκλησίας μας ανά τον Κόσμο. Παρακαλώ να εύχεσθε και για μας.

Αδελφή Νεκταρία

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΝΑΪΡΟΜΠΙ

Τα δύο ανάπηρα παιδιά

Οι ποιμαντικές μου επισκέψεις σε διαφορετικές περιοχές μού φανερώνουν κάθε φορά μερικές ιδιαίτερες περιπτώσεις που αν και με συγκινούν στο τέλος με διδάσκουν.

Επισκέπτομαι, λοιπόν, κάθε εβδομάδα διάφορες ενορίες στις απομακρυσμένες περιοχές για να δω από κοντά τις προσπάθειες των ιερέων μας και ανάλογα να βοηθήσω, όχι μόνο σε συμβουλές και προγραμματισμό αλλά και πρακτικά στο κτίσιμο ναών, κλινικών, σχολείων, ορφανοτροφείων κ.τ.λ., όπως επίσης και στο πρόγραμμα των επισιτιστικών δηλ. ένα πιάτο φαγητού στα άπορα και ξεχασμένα ορφανά παιδιά που συναντάμε παντού.

Το ταξίδι αν και κουραστικό δεν με φόβιζε. Πάντα δίνω προ-

τεραιότητα σ' αυτή την αποστολή. Αφού πέρασε το μήνυμα τόσο στον ιερέα όσο και στους ενορίτες για στενή συνεργασία και συμβολή τους για ανάπτυξη ανάμεσα στους χωριανούς ιδιαίτερα στο θέμα της φιλανθρωπίας, ο ιερέας με προσκάλεσε να πάω να προσευχηθώ για δύο αρρώστους.

Σε λίγα λεπτά φθάσαμε στον προορισμό μας. Περπατήσαμε ανάμεσα από την πλούσια βλάστηση από ένα μονοπάτι. Φθάσαμε και μας υποδέχθηκε μια κυρία μέσης ηλικίας.

Ήταν χαρούμενη που μας έβλεπε και προ παντός ότι θα βλέπαμε τους δύο ασθενείς γιους της. Τι έκπληξη όμως και τι πόνος όταν αντιληφθήκαμε για την κατάσταση που βρισκόντουσαν και οι δύο άρρωστοι... Επρόκειτο για δύο αγόρια

που ήσαν παράλυτοι από τον καιρό που γεννήθηκαν και όχι μόνο. Δεν καταλάβαιναν, δεν μιλούσαν, δεν αισθανόντουσαν τόσο τα πόδια όσο και τα χέρια τους.

Έκανα τον σταυρό μου κι άρχισα με το Ευλογητός. Αφού διάβασα τις σχετικές ευχές με το αγιασμένο λάδι που πάντα έχω μαζί μου για ειδικές περιπτώσεις, τους σταύρωσα σ' όλα τα μέλη του σώματός τους με τη βοήθεια της μητέρας τους. Είς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος! Δεν ήταν εύκολο.

Θαύμασα όμως τη μητέρα. **Ο ένας σαράντα και ο άλλος είκοσι πέντε. Χωρίς φυσικά πατέρα!** Τι σταυρός! σκέφτηκα. Τόση αγάπη, τόση θυσία, τόση αυταπάρνηση, σκέφτηκα. Κοίταξα πάλιν και πολλάκις πώς μπορεί αυτή η γυναίκα

μόνη της να προσφέρει μέρα και νύκτα τις υπηρεσίες της σ' αυτά τα πλάσματα του Θεού όλα αυτά τα χρόνια, χωρίς παράπονο, χωρίς κούραση, σιωπηλά και με τόση αφοσίωση.

Και πάλι θυμήθηκα πως εμείς οι δήθεν πιστοί και χριστιανοί παραπονιόμαστε και δεν σκεφτόμαστε πόσοι άνθρωποι σαν κι εμάς κουβαλούν στη ζωή τους ένα μόνιμο και ασήκωτο βάρος, εκείνο του σταυρού.

Πόσο διδακτικό είναι αυτό το θέμα που μας δίνει μια πρόσκληση· δεν μας το επιβάλλει γι' αυτό και έχουμε αυτή την επιλογή ελεύθερα ν' αποφασίσουμε αν θέλουμε να κουβαλήσουμε αυτό τον σταυρό που θα γίνει για μας αποκάλυψη ότι δεν κάναμε αυτό που νομίζαμε

εμείς αλλά εκείνο που ήθελε ο ίδιος ο Θεός. Η υποταγή μας στο θέλημα του Θεού ήταν τόσο θετική και αποδοτική, ώστε στο τέλος να έχουμε αυτή τη μεγάλη τιμή και ευλογία να απολαύσουμε τα αγαθά της επουράνιας Βασιλείας Του.

Με όλα αυτά θα αναγνωρίσουμε καλύτερα και θα αντιληφθούμε την αξία της ζωής και της ύπαρξής μας μέσα από τις ευαγγελικές αρετές της αγνότητας, της ταπείνωσης, της ανιδιοτέλειας, της πραότητας.

Αυτή η μητέρα με τα δύο ανάπηρα παιδιά κάθεται εκεί και προσφέρει αθόρυβα και χωρίς παράπονο την ταπεινή της διακονία με ανιδιοτέλεια χωρίς προβολή, εμπνευ-

σμένη μέσα από την ίδια αγάπη που ο Χριστός πρόσφερε στον κάθε άνθρωπο ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή, γλώσσα, καταγωγή.

Αυτή, λοιπόν, η πράξη της οικοδομεί ανεπιφύλακτα όλο τον πλούτο της ψυχής της με τις ουράνιες μεταγγίσεις της χάριτος του Θεού. Μέσα από την ψυχική της καλοσύνη και την άδοση και χωρίς καμιά προβολή ξεδιπλώνεται εκείνη η αρετή της αγάπης και της ελεημοσύνης που στο τέλος ο Θεός της άκρας ταπείνωσης και ευσπλαχνίας θα την βραβεύσει αφού ζωντανά και έμπρακτα εφάρμοσε το ευαγγελικό “πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω”.

† Ο Ναϊρόμπι Μακάριος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΑΝΤΑΝΑΝΑΡΙΒΟ

Ιεραποστολή και φιλανθρωπία

Με την ευλογία του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχη μας, το ιεραποστολικό και φιλανθρωπικό έργο της Μητρόπολης Βορείου Μαδαγασκάρης συνεχίζει να προσφέρει ελπίδα και αγάπη στον τόπο αυτό.

Στο Ανταναναρίβο, η Μητρόπολη έχει ιδρύσει το ορφανοτροφείο κοριτσιών “Αγάπη”, το οποίο σήμερα φιλοξενεί περίπου 120 κορίτσια, προσφέροντας ασφάλεια, εκπαίδευση και πνευματική οικογένεια. Παράλληλα, διατηρεί και λειτουργεί γηροκομείο για ηλικιωμένους, όπου παρέχεται καθημερινή φροντίδα, πνευματική υποστήριξη και κοινωνική επαφή για τους ευάλωτους συνανθρώπους μας.

Κάθε πρωί τα παιδιά στο ορ-

φανοτροφείο αλλά και άλλα παιδιά της ευρύτερης περιοχής λαμβάνουν ένα απλό, θρεπτικό πρόγευμα: ένα ποτήρι γάλα και ένα κομμάτι ψωμί, το οποίο προσφέρει δύναμη για τις καθημερινές δραστηριότητες και διαιωνίζει την αίσθηση της φροντίδας και της αγάπης.

Μια σημαντική αποστολή ανθρωπιστικού και εκκλησιαστικού υλικού ξεκίνησε από τη Θεσσαλονίκη, με φορτίο που περιείχε ρουχισμό, τρόφιμα και εκκλησιαστικά είδη. Όταν το κοντέινερ έφτασε στη γειτονιά της Μητρόπολης, σημειώθηκε ένα σοβαρό ατύχημα περίπου 500 μέτρα μακριά: λόγω βλάβης στα φρένα, το κοντέινερ ξεκόλλησε και ανετράπη.

Κατοίκοι από την ευρύτερη περιοχή συγκεντρώθηκαν άμεσα και βοήθησαν να ξεφορτωθεί το φορτίο. Η διαδικασία απομάκρυνσης των αντικειμένων πήρε ώρες, προκαλώντας αποκλεισμό του δρόμου μέχρι αργά το βράδυ, καθώς οι εθελοντές συνεργάζονταν για να σώσουν ό,τι μπορούσε να διασωθεί. Τελικά, το πολύτιμο υλικό – από γάλατα σε σκόνη μέχρι φορέματα, ιερά σκεύη και εικονίσματα – μεταφέρθηκε στο ορφανοτροφείο, στο γηροκομείο και σε άλλες δομές της Μητρόπολης.

Συχνές είναι οι επισκέψεις στα χωριά για κατηχήσεις, λειτουργίες, βαπτίσεις και κάθε δραστηριότητα που σχετίζεται με το ιεραποστολικό έργο. Οι χριστιανοί είναι πάντα πρόθυμοι να υποδεχθούν τους ιε-

ραποστόλους και να ακούσουν την κατήχηση που ακολουθεί. Το ενδιαφέρον είναι πάντα μεγάλο, όπως και οι ερωτήσεις.

Φέτος έγιναν πολλές βαπτίσεις σε αρκετά χωριά και προστέθηκαν νέοι χριστιανοί. Με τη χάρη του Θεού και τις ευλογίες του Μακαριωτάτου, το θεολογικό σεμινάριο λειτουργεί κανονικά και επανδρώνει πολλές νέες ενορίες. Φέτος έγιναν αρκετές χειροτονίες νέων κληρικών και καλύφθηκαν αρκετά κενά νέων ενοριών.

Αξιοσημείωτο είναι ότι ο πατήρ Γαβριήλ, παλιός κληρικός, πρόσφερε τα δύο παιδιά του στην Εκκλησία και έγιναν κληρικοί. Επίσης, δύο νέοι σπουδαστές της καθολικής εκκλησίας παρακολουθούν το ορθόδοξο σεμινάριο με απώτερο

σκοπό την ιεροσύνη στην ορθόδοξη Εκκλησία. Η χάρη του Αγίου Πνεύματος φωτίζει τους ανθρώπους και βρίσκουν τον δρόμο της αλήθειας.

Η Ορθοδοξία εξαπλώνεται σε πολλά μέρη της χώρας διότι η χάρη του Θεού προπορεύεται σε άγνωστα μέρη. Η παρουσία των ιεραποστόλων δημιουργεί ενδιαφέρον στους ανθρώπους, και εκεί αρχίζει το κατηχητικό έργο. Μεγάλη χαρά και ικανοποίηση αποτελεί η δημιουργία νέας ενορίας, και όταν περάσει ο καιρός και κτιστεί νέος ναός στην ενορία αυτή, η καμπάνα να καλεί τους πιστούς για κοινή προσευχή μέσα σε απρόσιτες περιοχές.

Με την βοήθεια των ανθρώπων κτίστηκε ένα νέο θυσιαστήριο όπου θα αναπέμπονται προσευχές και θα τελείται το μυστήριο της θεί-

ας ευχαριστίας.

Η παρουσία αυτών των δομών —το ορφανοτροφείο με τα 120+ κορίτσια, το γηροκομείο, το καθημερινό πρόγευμα— αποτελεί ζωντανή έκφραση της χριστιανικής αγάπης και της κοινωνικής ευθύνης της Ορθόδοξης Ιεραποστολής. Παρά τις απρόσμενες δυσκολίες, όπως το ατύχημα με το κοντέινερ, η συνεργασία της τοπικής κοινωνίας και των χριστιανικών φορέων από τη Θεσσαλονίκη απέδειξε ότι, με πίστη και αλληλεγγύη, μπορούμε να υπερβούμε τα εμπόδια και να συνεχίσουμε να στηρίζουμε όσους έχουν ανάγκη περίθαλψης. Το μήνυμα της αγάπης, της φροντίδας και της κοινότητας παραμένει ζωντανό και μοναδικά φωτεινό.

† Ο Ανταναναρίβο Ιγνάτιος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΑΚΚΡΑΣ

Οι γιατροί της αγάπης του Χριστού

Η Εκκλησία από την αρχαιότητα αναγνωρίζει την ιατρική ως δώρο Θεού. Ο Μέγας Βασίλειος και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος υπενθύμιζαν ότι η τέχνη του ιατροῦ δόθηκε από τον Θεό για να θεραπεύει τὸ σῶμα, ὅπως ἡ θεία χάρη θεραπεύει τὴν ψυχή. Ὁ γιατρός γίνεται συνεργός του Μεγάλου Ἱατροῦ Χριστοῦ, τοῦ μόνου ποὺ μπορεῖ νὰ ιάται ψυχὴν καὶ σῶμα.

Ἡ χαρὰ τῶν Γκανέζων ἀδελφῶν μας εἶναι ἀληθινὰ ἀπερίγραπτη! **Ἐννέα ἐθελοντές γιατροὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ πίστη καὶ ἀμετρὴ διάθεση προσφορᾶς, ἦρθαν στὴν Γκάνα ὡς ἄγγελοι ἐλπίδας,** ἀνταποκρινόμενοι στὴν πρόσκληση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἦταν μιὰ ἀποστολὴ ποὺ ἔβαλε σὲ πράξη τὴν Ἀγάπη τοῦ Ἐσταυρωμένου Κυρίου. Σκοπὸς τους; Ἡ ιατρικὴ φροντίδα,

ἡ ἀνακούφιση, ἡ συμπαράσταση καὶ ἡ ὑποστήριξη συνανθρώπων μας ποὺ δὲν εἶχαν ποτὲ γευθεῖ τὴν παρουσία γιατροῦ στὴ ζωὴ τους.

Ἐφοδιασμένοι μὲ εἴκοσι δύο ἀποσκευές γεμάτες φάρμακα καὶ ὑγειονομικὸ ὑλικό, προσφορὰ ἀπὸ ἐταιρεῖες, ἐνορίες, ὁργανώσεις καὶ ιδιώτες, οἱ γιατροὶ διέσχισαν ἐπὶ δέκα ἡμέρες πόλεις καὶ χωριά, ἐπισκέφθηκαν σχολεῖα, ἐκκλησίες, αὐτοσχέδιες κλινικὲς καὶ ἀκόμη ὑπαίθριους χώρους, ὅπου τοὺς ὑποδέχονταν πλῆθος ἀνθρώπων ποὺ ἔβλεπαν γιὰ πρώτη φορὰ ἰατρικὴ ὁμάδα.

Οὔτε διέκριναν, οὔτε ἔκαναν ἐρωτήσεις. Δὲν ὑπολόγισαν φυλὴ, θρησκεία, καταγωγὴ. Ὅλοι ἦταν γι' αὐτοὺς ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, «εἰκόνες τοῦ Θεοῦ» ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ περίθαλψη, παρηγορία καὶ ἀγάπη.

Τὰ περιστατικὰ ποὺ ἀντιμετώπισαν ἦταν πολυάριθμα καὶ δύσκολα. Πολλοὶ ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν ἐλονοσία καὶ τὶς σοβαρὲς συνέπειές της. Ἄλλοι ἀπὸ γαστρεντερικὰ προβλήματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἔλλειψη καθαροῦ φαγητοῦ. Μητέρες καὶ βρέφη χάνονται συχνὰ στὸν τοκετὸ ἐξαιτίας τῆς ἔλλειψης κλινικῶν καὶ μαιευτῶν. Χιλιάδες παιδιὰ στεροῦνται βασικῶν βιταμινῶν, ὑποφέροντας ἀπὸ ἀσθένειες ποὺ στὴν Ἑλλάδα θεραπεύονται ἤδη ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία. Ἡ ὑγρασία τοῦ κλίματος καὶ ὁ καπνὸς ἀπὸ τὰ κάρβουνα τῆς μαγειρικῆς προκαλοῦν σοβαρὰ ἀναπνευστικὰ προβλήματα. Ἡ κακὴ ποιότητα τοῦ νεροῦ φέρνει δερματικὲς παθήσεις. Παράσιτα, ψεῖρες, τσιμπούρια καὶ

φίδια προκαλοῦν τύφο, λοιμῶξεις καὶ δηλητηριάσεις. Καὶ ἐπιπλέον, ἡ ἔλλειψη ἐμβολιασμῶν ἀφήνει ἀνοχύρωτο ὁλόκληρο τὸν πληθυσμό.

Οἱ Ἑλληνες ἰατροὶ ἐργάσθηκαν ἀκούραστα, συχνὰ ὑπὸ δύσκολες συνθῆκες, ἀφήνοντας τὴν ἐμπειρία αὐτὴ νὰ σημαδέψει βαθιὰ τὴν καρδιά τους. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπιστρέψουν, καθὼς συνειδητοποίησαν ὅτι ἡ ἀνάγκη εἶναι τεράστια καὶ ἡ προσφορὰ τους μόλις ἄγγιξε τὴν ἐπιφάνεια τοῦ προβλήματος. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτο βῆμα μιᾶς μακροπρόθεσμης προσπάθειας ἱερᾶς διακονίας, ποὺ στόχο ἔχει νὰ φέρει τὸ φῶς τῆς ἰάσεως σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

Τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας,

ὕπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς Θεοδώρου Β΄, συνεχίζει νὰ δείχνει τὴν ἔμπρακτεν στωργὴ τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀφρικῆς, πνευματικὰ καὶ ὕλικά.

Ἡ ἀποστολὴ δὲν θὰ μπορούσε νὰ γίνεῖ χωρὶς συντονισμένη συνεργασία. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀκκρας, μὲ τὴν στήριξη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας τῆς Γκάνας, τῶν Ἐπιτίμων Προξενίων Ἑλλάδος καὶ Κύπρου στὴν Ἀκκρά, τοῦ Ἐπιτίμου Προξενίου τῆς Γκάνας στὴν Ἀθῆνα καὶ τῆς Ἀδελφότητος Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, κατάφερε νὰ ξεπεράσει τὰ γραφειοκρατικὰ ἐμπόδια καὶ νὰ ὀργανώσει τὴ δράση.

Ἡ Ἀδελφότητα Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, μὲ τὴν πολυετὴ φιланθρωπικὴ δράση της, δείχνει ὅτι ὁ Χριστιανὸς καλεῖται νὰ μιμεῖται τὸν Χριστό, ποὺ θυσιάστηκε ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ ἱατρικὴ προσφορά γίνεται, ἔτσι, πράξη πίστεως καὶ ἀγάπης.

Ἀπὸ τὴ Γκάνα, μὲ ὅλη τὴν καρδιά μας, στέλνουμε εὐχαριστίες σὲ ὅλους ποὺ μᾶς σκέφτεσθε, μᾶς βοηθεῖτε, μᾶς ἀγαπᾶτε καὶ μᾶς στηρίζετε. Κάθε δωρεά, κάθε φάρμακο, κάθε ἐλάχιστη πράξη ἀγάπης φθάνει στὸν ἄνθρωπο ποὺ ὑποφέρει. Καὶ ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὰ χαμόγελα τῶν παιδιῶν, ἀνάμεσα στὰ δάκρυα ἀνακουφίσεως τῶν γονιῶν, ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γίνεται ὁρατὴ.

Σὰς εἴμαστε εὐγνώμονες!

† Ὁ Ἀκκρας Δανιὴλ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΤΑΓΚΑΣ

23 τόνοι ἀγάπης

Μετά ἀπὸ αρκετοὺς μῆνες ἀναμονῆς, ἡ Ἱερὰ μας Μητρόπολις παρέλαβε πρὶν λίγες ἡμέρες τὸ πολυπόθητο κοντέινερ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἡ ὁποία εδρεύει στὴ Θεσσαλονίκη.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησή μας εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη, γιατί μέσω αὐτοῦ τοῦ κοντέινερ κάποιοι συνάνθρωποί μας θὰ ενισχυθοῦν υλικά, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν καθημερινότητά τους καὶ νὰ μὴ μείνουν στὸ περιθώριο.

Εὐχαριστοῦμε πάρα πολὺ, μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μας, τὴν Ἀδελφότητα Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, τὰ μέλη, τοὺς δωρητὲς ἀνωνύμους καὶ ἐπωνύμους, τὸν π. Ἀναστάσιο καὶ ὅλους τοὺς ἐθελο-

ντὲς ποὺ διακονοῦν στὴν ἀποθήκη στὸ Φίλυρο τῆς Θεσσαλονίκης. Κυρίως ὁμῶς τοὺς εὐχαριστοῦμε ποὺ γίνονται αρωγοὶ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια στὸ φιλανθρωπικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κατάνγκας.

Ἡ καλοσύνη, ἡ ἀγάπη, τὰ εὐκρινῆ σας αἰσθήματα καὶ ἰδιαίτερος ἡ ἀνθρωπιά σας, γίνονται πράξη μέσα ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου μας: ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε (Ματθ. 25:40).

Σας εὐχόμαστε ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σας χαρίζει ψυχολογικὴ υγεία καὶ μακρότητα ἡμερῶν. Νὰ εὐλογεῖ εσᾶς καὶ τὶς οἰκογένειές σας καὶ κάθε προσφορά σας νὰ ανταποδοθεῖ ἀπὸ τὸν Κύριό μας ἐκατονταπλασίως.

† Ὁ Κατάνγκας Μελέτιος

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΤΟΛΙΑΡΑΣ

Ένα ποτήρι γάλα, ένα χαμόγελο, μια ελπίδα

Στη Νότια Μαδαγασκάρη, εκεί όπου η γη διψά και τα παιδιά περπατούν χιλιόμετρα μέσα στην καυτή σκόνη για να φτάσουν στο σχολείο, η Εκκλησία μας δεν οικοδομεί μονάχα τοίχους και στέγες. Οικοδομεί ψυχές. Χτίζει μέλλον, προσφέρει αξιοπρέπεια, και πάνω απ' όλα, σκορπίζει αγάπη.

Μέσα σε τόπους ξεχασμένους από τους ανθρώπους αλλά ευλογημένους από τον Θεό, η Επισκοπή μας, με τη δύναμη και την πρόνοια του Κυρίου, κατάφερε να ιδρύσει δέκα σχολεία· δέκα πνευματικούς φάρους μέσα στο σκοτάδι της ανέχειας και της εγκατάλειψης. Στα σχολεία αυτά, χιλιάδες παιδιά λαμβάνουν καθημερινά δωρεάν παιδεία όχι μόνο στα γράμματα, αλλά κυρίως στην ανθρωπιά, στην αλληλεγγύη, στην πίστη στον Χριστό.

Είναι παιδιά που τα στατιστικά αγνοούν, αλλά ο Θεός γνωρίζει το όνομά τους. Είναι οι αδελφοί μας οι ελάχιστοι, εκείνα τα μικρά που ο Χριστός μάς παρέδωσε ως δασκάλους, ως πατέρες και μητέρες. Με τα γυμνά ποδαράκια, με τα κουρελιασμένα ρούχα και τα μάτια γεμάτα φως. Έρχονται κάθε πρωί στα σχολεία μας κρατώντας ένα τετράδιο στο χέρι και μια ελπίδα στην καρδιά. Και τους περιμένουμε. Με μια σιωπηλή προσευχή, με έναν καλό λόγο, με ένα χαμόγελο. Και ίσως το πιο σημαντικό: με ένα ποτήρι γάλα και μερικά μπισκότα.

Διότι πώς να μιλήσεις σε μια ψυχή για τον Παράδεισο, όταν το στομάχι της είναι άδειο; Πώς να οδηγήσεις ένα παιδί στον φωτισμό της γνώσεως, όταν παλεύει με την πείνα; Αυτός είναι ο λόγος που,

στα σχολεία μας, μοιράζουμε καθημερινά σε όλα τα παιδιά γάλα και μπισκότα. Είναι το πρώτο τους πρωινό και πολλές φορές το μόνο τους γεύμα. Μια απλή πράξη, που όμως κρύβει μέσα της όλη τη φροντίδα της Εκκλησίας. Μια σιωπηλή αγκαλιά. Ένα «σ' αγαπώ» του Χριστού με τη μορφή φαγητού.

Δεν πρόκειται για πολυτέλεια. Είναι ανάγκη. Δεν είναι φιλανθρωπία. Είναι δίκαιο. Είναι ο Λόγος του Θεού που γίνεται πράξη μέσα στις αυλές των σχολείων, μέσα από την Εκκλησία που δεν περιορίζεται στο Ιερό, αλλά κατεβαίνει στο δρόμο, σκύβει με στοργή, διδάσκει, ταΐζει, σκεπάζει, ζει και αγαπά.

Κάθε φορά που κοιτώ τα παιδικά χεράκια να κρατούν με σεβασμό το ποτήρι του γάλακτος, κάθε φορά που βλέπω να φωτίζεται το πρόσωπό τους από την πρώτη γουλιά, αι-

σθάνομαι πως βρίσκομαι ενώπιον μυστηρίου. Γιατί Εκείνος που γεννήθηκε σε φάτνη, τώρα γεννιέται και πάλι στις καρδιές αυτών των μικρών αδελφών. Ο Χριστός είναι εκεί, παρών. Στο χαμόγελο, στο ψιχουλο, στο βλέμμα. Είναι Αυτός που ευλογεί το λίγο και το κάνει πολύ. Το ελάχιστο και το μεταμορφώνει σε αιώνια αξία.

Και ίσως να μη μπορούμε να αλλάξουμε όλον τον κόσμο – δεν είναι δική μας η δύναμη. Αλλά αλλάζουμε τον κόσμο αυτών των παιδιών. Και αυτή είναι η δική μας Λειτουργία. Και όταν ένα παιδί μορφώνεται, τρέφεται και χαμογελά, τότε ο ουρανός ολόκληρος αγάλλεται.

Με ευγνωμοσύνη σε όσους στηρίζουν σιωπηλά και ταπεινά αυτόν τον αγώνα, με πίστη πως η αγάπη του Θεού δεν έχει όρια.

† Ο Τολιάρης Πρόδρομος

Αναζητώ την αλήθεια

Όταν τα φύλλα των δένδρων πετούν
θαρρείς να χορεύουν ανεξέλεγκτα
μ' ένα κίτρινο χρωματισμό αποχαιρετισμού
στον τερματισμό της ζωφόρας αποστολής τους.

Αναζητώ την αλήθεια!

Στο ταξιδεμένο όνειρο της ζωής...
Εάν υπήρχε λιγοστή ρέουσα πηγή λογικής
Οι λυπημένοι άνθρωποι του μόχθου
Δεν θα έφευγαν όπως τα πεταμένα φύλλα
Αδικούμενοι στην αυλή λησμονιάς κάτω στη γη.

Αναζητώ την αλήθεια!

Στο ταξιδεμένο καραβάκι της ζωής...
Εάν αγκαλιάζαμε την διαρκή στοργή
Με τα φτερά πνοής της καρδιάς
Δεν θα υπήρχαν δύστυχοι πλησίον
Αιχμάλωτοι της κόκκαλης πείνας.

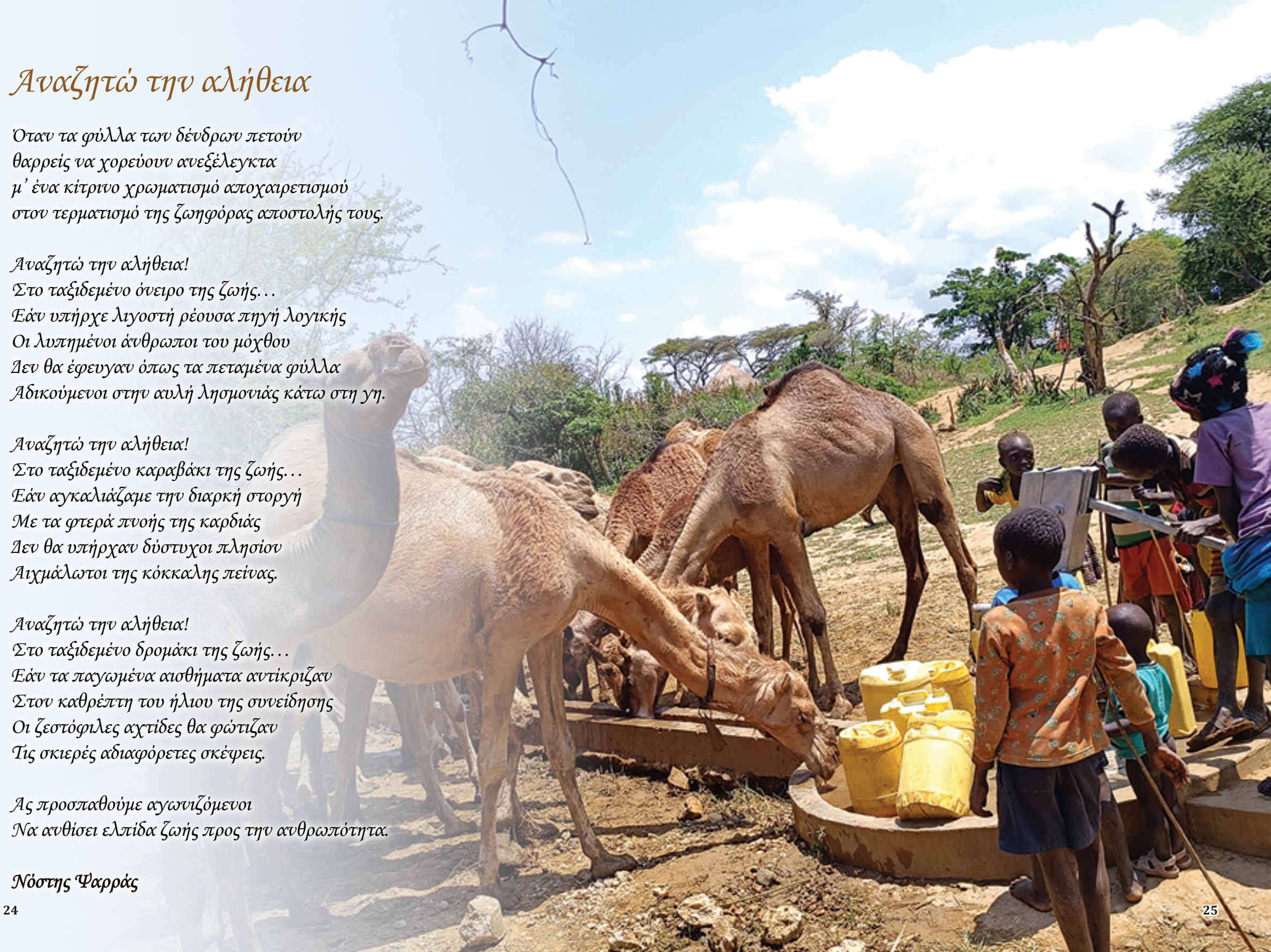
Αναζητώ την αλήθεια!

Στο ταξιδεμένο δρομάκι της ζωής...
Εάν τα παγωμένα αισθήματα αντίκριζαν
Στον καθρέπτη του ήλιου της συνείδησης
Οι ξεστόφιλες αχτίδες θα φώτιζαν
Τις σκιερές αδιαφώρετες σκέψεις.

Ας προσπαθούμε αγωνιζόμενοι

Να ανθίσει ελπίδα ζωής προς την ανθρωπότητα.

Νόστης Ψαρράς

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΡΟΥΣΑΣ

Στηρίζοντας το έργο της Ιεραποστολής

Με καρδιακή εκτίμηση, άπει-
θύνομαι διὰ τῶν ταπεινῶν τούτων
λόγων πρὸς τὸ Διοικητικὸ Συμβού-
λιο καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητας
Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραπο-
στολῆς, αὐτῆς τῆς ἱερᾶς κυψέλης
ἀγάπης, προσφορᾶς καὶ ἀποστολι-
κῆς φλόγας. Ὁ λόγος μου πηγάζει
ἐκ βάθους καρδίας ὡς ἔκφραση
εὐχαριστιῶν πρὸς ἐσᾶς, τοὺς συνο-
δοιπόρους, ἀρωγούς καὶ ἀδελφούς
ἐν Χριστῷ, οἱ ὅποιοι ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν
στηρίζετε τὸ ἱεραποστολικό, ποιμα-
ντικὸ καὶ φιланθρωπικὸ ἔργο τῆς
Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς μας στὴν ἀφρικα-
νικὴ γῆ τῆς Τανζανίας.

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία στέλνει τοὺς
ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου στὶς ἐσχά-
τιες τῆς οἰκουμένης, δὲν τοὺς στέλ-
νει μόνους. Τοὺς συνοδεύει ἡ προ-

σευχή, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ θυσία ὅσων
ζοῦν τὴν ἀποστολικὴ συνείδηση.
Ἐν μέσῳ δυσκολιῶν, ὑλικῶν ἐλλεί-
ψεων, γεωγραφικῆς ἀπομόνωσης,
ἀλλὰ καὶ βαθιᾶς καὶ εἰλικρινοῦς δί-
ψας τῶν ἀδελφῶν μας ἐδῶ, ἡ προ-
σευχή σας καὶ ἡ προσφορά σας εἶ-
ναι φάροι φωτεινοὶ ποὺ χαράσσουν
πορεῖες σωτηρίας.

Κι ἐσεῖς, ἀγαπητοί μου, ἔχετε γί-
νει ἀληθινοὶ συνοδοιπόροι τοῦ Χρι-
στοῦ ἐδῶ στὴν Κεντρικὴ Τανζανία.
Μὲ ἰδιαίτερη εὐγνωμοσύνη ἀνα-
φέρω τὶς γενναῖες δωρεές σας, οἱ
ὁποῖες ἔχουν ἐπιτρέψει τὴ διάνοιξη
γεωτρήσεων σὲ ἄνυδρες περιοχὲς
ποὺ ἔπασχαν ἀπὸ λειψυδρία. Ἐκεῖ
ὅπου ἄλλοτε ἡ δίψα βασάνιζε τὸν
ἄνθρωπο καὶ τὰ παιδιὰ περπατοῦ-
σαν χιλιόμετρα γιὰ μιὰ στάλα νερό,

τώρα ρέει καθαρὸ νερὸ ἀπὸ τὶς γε-
ωτρήσεις ποὺ χρηματοδοτήσατε.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης ταπεινὰ γιὰ
τὴν πολύτιμη οἰκονομικὴ ἐνίσχυση
ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ συνεχῆ λειτουρ-
γία τῆς Πολυκλινικῆς τοῦ Ἀγίου Νι-
κολάου στὸ Ἱεραποστολικὸ Κέντρο
τῆς Ἱρίνγκα. Χάρη σὲ ἐσᾶς, οἱ ἀσθε-
νεῖς μας – ἄνθρωποι φτωχοί, γονεῖς,
παιδιὰ καὶ ἡλικιωμένοι – βρίσκουν
θεραπεία, φροντίδα καὶ ἀνακούφι-
ση, ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε ὑπῆρχε μόνον
ἐγκατάλειψη.

Ἡ οἰκοδόμησις ἱερῶν ναῶν, τὰ
καθημερινὰ συσσίτια γιὰ τοὺς πει-
νῶντες ἀδελφούς μας, ἡ τέλεση βα-
πτίσεων ποὺ προσφέρουν τὸ φῶς
τῆς Χάριτος στοὺς νέους χριστια-
νοὺς τῆς Ἀφρικῆς – ὅλα αὐτὰ ἔχουν
συντελεστεῖ μὲ τὴν ἀνεκτίμητη

συμβολή σας. Τὸ κάθε κεραμίδι, ἡ
κάθε μερίδα φαγητοῦ, ἡ κάθε στα-
γόνα νεροῦ, ἡ κάθε λευκὴ στολὴ νε-
οφώτιστου, ἔχει πάνω της τὴν ὑπο-
γραφή τῆς δικῆς σας ἀγάπης.

Μὲ ταπείνωση ἀλλὰ καὶ ἐλπί-
δα, τολμῶ νὰ σᾶς ἀπευθύνω μία
ἀκόμη ἑκκκλησιὴ συμπαράστασης:
παρακαλῶ θερμὰ γιὰ τὴ συνέχιση
τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ὑλικῆς σας
στήριξης **γιὰ τὴν κατασκευὴ δύο
οἰκιῶν γιὰ τοὺς ἱερεῖς μας στὰ
ἀπομακρυσμένα χωριὰ Μαπο-
γκόρο καὶ Μασέγκε, δίπλα στοὺς
Ἱεροὺς Ναοὺς** τῶν Ἀγίων Ἀναρ-
γύρων καὶ τῶν Ἀγίων Παΐσιου τοῦ
Ἀγιορείτου καὶ Λουκᾶ τοῦ Ἱατροῦ
ἀντίστοιχα.

Οἱ ἱερεῖς αὐτοί, ἀπλοῖ, φτω-
χοὶ καὶ αὐταπαρνούμενοι ἐργάτες

του Εύαγγελίου, σήμερα διανύουν καθημερινά πολύωρες αποστάσεις μέσα από δύσβατους και επικίνδυνους δρόμους. Πολλές φορές κινδυνεύουν από άγρια ζώα, από πλημμύρες, από την εξάντληση. Δεν έχουν την εύλογια ενός σπιτιού κοντά στο ποίμνιό τους· δεν μπορούν να είναι άμεσα παρόντες στον άνθρωπινο πόνο, στο κάλεσμα για έξομολόγηση, στην ανάγκη ενός έτοιμοθάνατου για την τελευταία Θεία Κοινωνία.

Η ανέγερση αυτών των οίκων δεν είναι πολυτέλεια· είναι πράξη ουσίας. Θα τους δώσει την ασφάλεια, την αξιοπρέπεια, και την δυνατότητα να διακονούν αδιαλείπτως, να εύλογούν, να στηρίζουν,

να παρηγορούν. Θα είναι δίπλα στα παιδιά που πεινούν, στους ήλικιωμένους που αγωνιούν, στους πιστούς που διψούν για τον Χριστό.

Άγαπητοί μου άδελφοί, ό,τι γίνεται στην Άφρική, δεν γίνεται «έκεϊ μακριά»· γίνεται στην καρδιά της Έκκλησίας. Έσεϊς είστε αυτή η καρδιά. Με τις προσευχές σας, τον όβολό σας και τη ζωντανή συμμετοχή σας στο ιεραποστολικό έργο. Άς συνεχίσουμε μαζί, γιατί η Ίεραποστολή δεν είναι έργο λίγων· είναι υπόθεση όλης της Έκκλησίας. Είναι έργο του Θεού, κι έμεϊς, με τη χάρη Του, γινόμαστε ταπεινά όργανά Του.

Με εύγνωμοσύνη και βαθύτατο σεβασμό,

† Ο Αρούσας Άγαθόνικος

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΠΟΥΚΟΜΠΑΣ

Ο ναός του Αγίου Ευμενίου στην Μπουγκάζα

Μεγάλη ήταν η συγκίνηση και η χαρά για τη μεγάλη ευλογία των Εγκαινίων του νέου Ναού του Αγίου Ευμενίου του Σαριδάκη (†1999) στην Ενορία της Bugaza του νομού Kyerwa της Επισκοπής Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας.

Τα Εγκαίνια τέλεσε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος κ. Χρυσόστομος με την ευλογία του Μακ. Πατριάρχου κ. Θεοδώρου. Ο Πατριάρχης μας έχει ιδιαίτερο σεβασμό στον συντοπίτη του Άγιο από την Κρήτη, ενώ ο **επίσκοπος Μπουκόμπας επισκεπτόταν τον Άγιο και διέτέλεσε ιεροψάλτης του στην Αγία Βαρβάρα** του Αιγάλεω κατά τα φοιτητικά του χρόνια.

Η αφιέρωση στον Άγιο Ευμένιο έγινε για να στηθεί ανάχωμα στην εισβολή των Ρώσων, που έκαναν άγριο προσηλυτισμό με καθηρημέ-

νους κληρικούς στην περιοχή.

Η ανέγερση κατέστη δυνατή με τη γενναία χορηγία Ελλήνων ομογενών από τη Στουτγάρδη, που δόθηκε μέσω της Αδελφότητας Ορθόδοξου Εξωτερικής Ιεραποστολής. Οι ίδιοι ταξίδευσαν από τη Γερμανία για να παρευρεθούν στα Εγκαίνια κατά τη διάρκεια των οποίων διηκόνησαν στη τελετή και σήκωσαν με πολλή συγκίνηση την ιερή εικόνα του Αγίου.

Ήταν ένα μεγάλο γεγονός για την Ορθοδοξία, που το προηγούμενο διάστημα βρισκόταν σε παρακμή και υποτίμηση. Γι' αυτό και όλοι οι Ορθόδοξοι του νομού Kyerwa γιόρτασαν το γεγονός με μαζική παρουσία των 16 Ιερέων, 400 πιστών και με τη συμμετοχή της χορωδίας της Ιερατικής μας Σχολής.

† Ο Μπουκόμπας Χρυσόστομος

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΠΕΝΙΝ ΚΑΙ ΤΟΓΚΟ

Το θαύμα της Παναγίας

Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής, Όπως γνωρίζετε, κάθε μέρος της γης αποτελεί μια ζωντανή ιστορία που όταν την ακούμε μας δίνει κουράγιο και δύναμη να αξιοποιήσουμε την κάθε στιγμή, τον κάθε αγώνα που δίνουμε μέσα στον κόσμο για τη ζωτάνια της ορθόδοξης πίστης.

Αυτό ισχύει στην περίπτωση του χωριού Soumbou στο βόρειο μέρος της Δημοκρατίας του Τόγκο, όπου ζει ένας εξαιρετικός και ευλαβέστατος ιερέας, ο πατήρ Τρόφιμος. Αυτός ο ιερέας ήταν πρώην ηγέτης μιας μη ορθόδοξης θρησκευτικής ομάδας. Πριν γίνει ορθόδοξος χριστιανός και έπειτα ιερέας, είχε φτιάξει μια αίθουσα όπου μαζεύονταν οι οπαδοί του για τα θρησκευτικά και τελετουργικά τους καθήκοντα. Νήστευε με τον δικό του τρόπο και κυρίως τον Αύγουστο,

χωρίς να γνωρίζει καν την ορθόδοξη πίστη. Παρόλο που έκανε όλα αυτά, ένιωθε ότι κάτι του έλειπε, δεν ήταν ικανοποιημένος και πάντα αναζητούσε την αληθινή πίστη.

Μια μέρα του Αύγουστου, όπου συνήθως νήστευε, διέκοπτε κάθε απόγευμα στις 6 μ.μ. τη νηστεία του για να ετοιμάσει κάποιο φαγητό σύμφωνα με τις πνευματικές του πεποιθήσεις. Για εμάς τους ορθόδοξους ο Αύγουστος είναι μήνας αφιερωμένος στην Παναγία, τη Μητέρα του Θεού και Μητέρα όλων μας, κατά τον οποίο νηστεύουμε και ψάλλουμε τις Παρακλήσεις στην Παναγία να μας βοηθήσει και να πρεσβεύει για μας προς τον Υιό της.

Ένα απόγευμα συνέβη κάτι παράξενο στο μέρος όπου έφτιαχνε το φαγητό, δίπλα από ένα δέντρο μάνγκο. Αυτό που του συνέβη δεν ήταν

όνειρο αλλά στην πραγματικότητα ήταν ένα ζωντανό, παράξενο φαινόμενο που αντίκριζε.

Όταν σήκωσε το κεφάλι του και κοίταξε στα κλαδιά του δέντρου, είδε μια φωτεινή νεφέλη που είχε μορφή γυναίκας και κρατούσε στα χέρια της ένα μαφόριο απλωμένο σαν σκέπη. Προσπαθούσε εκείνη τη στιγμή να καταλάβει αν ονειρευόταν αυτό που έβλεπε ή αν πράγματι ήταν αληθινό.

Δίπλα του βρισκόταν ένας άντρας που είχε ψυχολογικό πρόβλημα και τον είχε φέρει εκεί να προσευχηθεί για να γίνει καλά. Θέλοντας να βεβαιωθεί ότι δεν ήταν όνειρο, ρώτησε τον άντρα δίπλα του αν παρατήρησε αυτό που έβλεπε κι εκείνος. Αμέσως ο άντρας άρ-

χισε να πηδάει φωνάζοντας: «Μας επισκέφτηκε ο Θεός! Μας επισκέφτηκε ο Θεός!». Μετά από λίγο η νεφέλη εξαφανίστηκε σαν αστραπή, αφήνοντας έναν ήχο.

Μετά από το γεγονός αυτό άρχισε να αναζητά για να καταλάβει τι ήταν. Στην αναζήτησή του βρήκε ένα γαλλικό βιβλίο που μιλούσε για την Ορθοδοξία και τη Θεία Κοινωνία. Με βάση αυτό μεγάλωσε το ενδιαφέρον του μέχρι που ανακάλυψε την Ορθόδοξη Εκκλησία και βαπτίστηκε μαζί με τους οπαδούς του. Την αίθουσα που χρησίμευε για τις θρησκευτικές τους τελετές τη μετέτρεψαν σε ναό αφιερωμένο στον Απόστολο Μάρκο τον Ευαγγελιστή, ιδρυτή της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας.

Καθώς ο πατήρ Τρόφιμος προ-
σπαθούσε στην αναζήτηση της
αληθινής πίστης μέχρι τη χειροτο-
νία του, ανακάλυπτε το μεγαλείο
της Ορθοδοξίας. Η αναζήτησή του
είχε επίσης ως αποτέλεσμα την
αναγνώριση της εικόνας που είδε
στη φωτεινή νεφέλη, η οποία ήταν
η εικόνα της Αγίας Σκέπης.

Τόσο τυχερός ήταν που αξιώ-
θηκε να δει την Παναγία μας χωρίς
να την ήξερε από πριν, και με την
επαφή του με τον ορθόδοξο κόσμο
ανακάλυψε το θαύμα του. Η Αγία
Σκέπη, όπως γνωρίζουμε όλοι, είναι
μια εκκλησιαστική εορτή που τιμά
τα άμφια της Παναγίας. Συνδέεται
επίσης με την εμφάνιση της Πανα-
γίας σε όραμα στο ναό των Βλαχερ-
νών της Κωνσταντινούπολης, και
στην Ελλάδα η γιορτή αυτή συμ-
βολίζει την προστασία του Έθνους

κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αγαπητοί μου φίλοι και ανα-
γνώστες, όπως βλέπετε στις φωτο-
γραφίες, η αίθουσα δεν είναι πλέον
σε καλή κατάσταση και το μέρος
που χτίστηκε είναι πλέον απαγο-
ρευμένο από το κράτος, καθώς θε-
ωρείται επικίνδυνο διότι από πάνω
περνούν τα κεντρικά καλώδια ηλε-
κτρισμού. Επιπλέον, σύμφωνα με
τη νέα νομοθεσία της χώρας, το κτί-
ριο δεν ανταποκρίνεται στις κρατι-
κές απαιτήσεις για χώρο προσευ-
χής, οπότε κλείνει και οι ορθόδοξοι
χριστιανοί μας δεν έχουν μέρος να
τελούν τις ακολουθίες τους.

Πάντως, απέναντι ακριβώς
από το παλιό οικόπεδο που βλέπε-
τε, μας έχουν δώσει ένα καινούριο
οικόπεδο για να μπορέσουμε να
φτιάξουμε έναν ναό που να αντα-
ποκρίνεται στις κρατικές απαιτή-

σεις. Εδώ τώρα σας θέλουμε· σας
παρακαλούμε να βοηθήσετε με τη
συνεισφορά σας να φτιάξουμε έναν
καινούριο ναό που να βοηθήσει
τα αδέρφια μας του Τόγκο να προ-
σευχηθούν και όχι να τους πάρουν
πίσω το οικόπεδο επειδή δεν το αξι-
οποιήσαμε όπως έπρεπε.

Ο φόβος είναι ότι αν δεν χρη-
σιμοποιήσουμε εγκαίρως το οικό-
πεδο, υπάρχει κίνδυνος να μας το
πάρουν. Οι ντόπιοι μας έδειξαν τον
δρόμο και δεν επαρκούν οι προσπά-
θειές τους. Αυτό που θέλω από εσάς
είναι η συνδρομή σας για να φτιά-
ξουν κάτι σύγχρονο και κατάλληλο
για τις λατρευτικές τους τελετές.
Είναι ο μόνος τρόπος να τους εν-
θαρρύνετε και να ξέρουν ότι δεν εί-
ναι μόνοι τους και θα έχουν πάντα

τη συμπαράστασή σας.

Αυτά τα γεγονότα που συνα-
ντούμε καθημερινά στην ορθόδοξη
ιεραποστολή αποτελούν καταστά-
σεις που μας δίνουν δύναμη και
κουράγιο για να συνεχίσουμε τον
αγώνα μας, που είναι να δείξουμε
τον σωστό δρόμο της ορθοδοξίας
σε εκείνους που βρίσκονται στο
σκοτάδι και αναζητούν την αλή-
θεια. Μόνοι μας δεν μπορούμε να
τα καταφέρουμε, για αυτό σας θέ-
λουμε δίπλα μας να τους φτιάξουμε
έναν καλό χώρο λατρείας.

Ως εκ τούτου, σας παρακαλού-
με να μην μας εγκαταλείψετε. Ελάτε
να γνωστοποιήσουμε τα μεγαλεία
της ορθοδοξίας, ελάτε να παραμεί-
νετε το οξυγόνο που μας βοηθά να
κρατάμε με ζωντάνια και πιο ψηλά

τη φλόγα της Ορθοδοξίας σε κάθε γωνία της Αφρικής. Το Μπενίν και το Τόγκο αποτελούν γόνιμο μέρος για το μέλλον της ορθοδοξίας, ένα μέλλον που θα εξασφαλιστεί μόνο με τη δική σας συνδρομή.

Ο καινούριος αυτός άνθρωπος και νυν ορθόδοξος ιερέας πατήρ Τρόφιμος μας καλεί όλους να τιμήσουμε τον πρώτο Απόστολο και Ευαγγελιστή, φωστήρα και προστάτη του παλαιφάτου Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, τον Άγιο Μάρκο, φτιάχνοντας έναν ναό με δύο κλίτη: το ένα αφιερωμένο στον Άγιο Απόστολο Μάρκο και το άλλο στην Αγία Σκέπη.

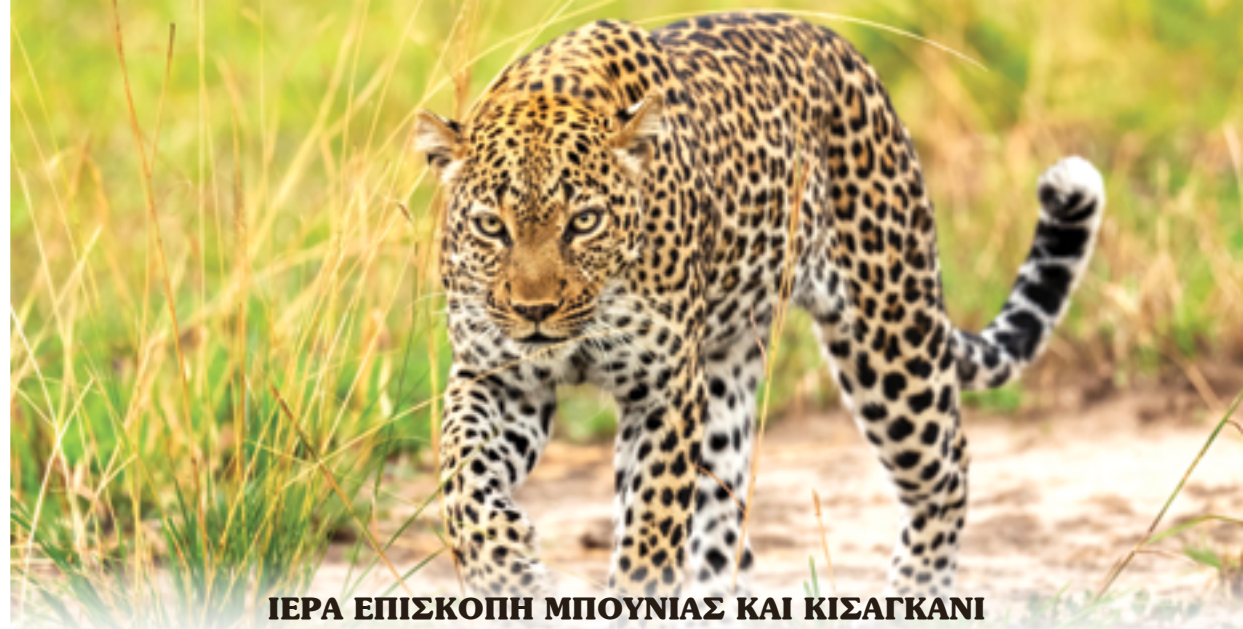
Η συνεισφορά του καθενός, ασχέτως ποσού, είναι ευπρόσδεκτη, **αρκεί να καταφέρουμε να**

μαζέψουμε τουλάχιστον 35.000 ευρώ για να φτιάξουμε έστω έναν μικρό και απλό, ευλαβέστατο χώρο προσευχής. Σας παρακαλούμε γονατιστά μην παραλείψετε αυτό το κάλεσμα.

Ας βοηθήσουμε όλοι στην πνευματική πορεία του πατρός Τρόφιμου, ο οποίος σήμερα, με τα λευκά του μαλλιά, δεν ξέρει που αλλού να καταφύγει για να βρει έναν καινούριο χώρο όπου να τελεί τις ιερές ακολουθίες και όπου με ευλάβεια να επικαλεσθεί η Παναγία μας για να βοηθήσει τον υπόλοιπο κόσμο να πιστέψει στον Υιό της και να έρθει στην αληθινή πίστη.

Θα σας είμαστε πάντα ευγνώμονες για κάθε προσπάθειά σας.

† Ο Μπενίν και Τόγκο Αθανάσιος

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΠΟΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΙΣΑΓΚΑΝΙ

Ενα νέο πηγάδι ζωής εν μέσω πολέμου

Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής,

Θα ήθελα επιγραμματικά να σας ενημερώσω για την κατάσταση στο Ανατολικό Κονγκό και δη στην περιφέρεια της Επισκοπής μας και για την πορεία του πηγαδιού το οποίο μου αναθέσατε να φέρω εις πέρας.

Κατ' αρχάς μέσα στον περασμένο Ιούλιο είχαμε έξαρση των τρομοκρατικών επιθέσεων (διότι η φύση του αντάρτικου πολέμου έχει αρχίσει να μεταλλάσσεται και να αποκτά και έντονο θρησκευτικό πλέον χρώμα), μάλιστα δε σε ναούς των Καθολικών. Δύο τέτοιες επιθέσεις στοίχισαν την απώλεια ενός Καθολικού ναού (κάηκε) και 20 περίπου ανθρώπων κατά την πρώτη επίθεση, 45 δε και πλέον ανθρώπων, πιστών της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας που πανηγύριζε, κατά τη

διάρκεια μάλιστα της λατρείας.

Από την άλλη, ακόμη πιο κοντά πλέον στην πόλη της Μπούνια, γίνονται μικρότερα περιστατικά με δεκάδες όμως και πάλι νεκρούς πολύ τακτικά πλέον. **Μόνο τον Ιούνιο είχαμε περί τα 100 περίπου θύματα από τέτοιες ενέργειες.**

Η περιοχή χαρακτηρίζεται πλέον ανασφαλής με επίσημες οδηγίες από ευρωπαϊκές χώρες να αποφεύγουμε τις μετακινήσεις στην περιοχή του Κισανγκάνι και Ιτούρι (Μπούνια).

Παρ' όλα ταύτα κάνω υπεράνθρωπες προσπάθειες να τελειώσω τα έργα τουλάχιστον που έχω αρχίσει.

Το πηγάδι που μου αναθέσατε να τελειώσω αποφάσισα να το τελειώσω στο Κισανγκάνι, στην Ελληνική Κοινότητα. Εδώ επίσης

εξυπηρετεί πολλούς ανθρώπους και πολλές διψασμένες ψυχές. Σας στέλνω τις φωτογραφίες και από αυτό το έργο. Είναι της ίδιας μηχανικής με τα υπόλοιπα, μόνο που αυτό το ανοίξαμε με τα χέρια και όχι με γεώτρηση. Το νερό εξάγεται με ηλεκτρική αντλία που βρίσκεται μέσα στο πηγάδι, και αποθηκεύεται σε μια δεξαμενή όπως φαίνεται στις φωτογραφίες. Από εκεί με μια βρύση μπορεί να προμηθεύεται νερό όποιος επιθυμεί.

Η Εκκλησία του Αγίου Αθανασίου και Αγίου Λαζάρου, έχει βρεθεί μέσα στο επίκεντρο των ταραχών. Δεν έχω ακόμα επισκεφθεί το μέρος γιατί θεωρείται υψίστου κινδύνου. Μιλάω αυτήν τη στιγμή με φορείς

της πόλης της Μπούνια και κρατικούς λειτουργούς, για να εξασφαλίσω την ασφαλή μετάβασή μου με ένοπλη ασφάλεια, για να βρω μια λύση για να τελειώσω το έργο και να το επιβλέψω όσο είναι δυνατόν.

Δεν απελπίζομαι. Όπως ξέρετε πολύ καλά δεν είμαι άνθρωπος που τα βάζω εύκολα κάτω, ειδικά στο χώρο της ιεραποστολής. Ο Θεός πάντα βρίσκει λύσεις για το καλό της Εκκλησίας και των ανθρώπων που την υπηρετούν με αγάπη και αυταπάρνηση.

Παρακαλώ συνεχίστε να ενισχύετε το έργο μας. Σας ευχαριστώ για όλα.

† **Ο Μπούνιαν και Κισανγκάνι Πολύκαρπος**

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΓΚΟΜΑΣ

Ο σπερματικός λόγος στην Αφρική

Στους Αφρικανούς προγόνους μας, η γνώση του Θεού ήταν σε μεγάλο βαθμό αναμεμειγμένη με πεποιθήσεις για θεϊκές δυνάμεις που αποδίδονταν σε αποθανόντες προγόνους, την προγονολατρεία. Πεποιθήσεις που ο Χριστιανισμός τις προσλαμβάνει σαν αφορμή του κηρύγματος, τις διορθώνει και τους δίνει το αληθινό νόημα. Αυτές οι γνώσεις των εντοπίων αδελφών μας βοηθούν να χτίσουμε μια γέφυρα μεταξύ του ευαγγελιζόμενου και του ακροατή του λόγου.

Ο Άγιος Ιουστίνος χρησιμοποιεί αυτή την πραγματικότητα για να μιλήσει για τον σπερματικό Λόγο. Σε όλες τις αρχέγονες παραδόσεις υπάρχει ο σπόρος του Λόγου του Θεού, ιδιαίτερα στη συνείδηση κάθε λαού. Βέβαια αυτή η γνώση περιέχει σφάλματα που

η χριστιανική πίστη συμπληρώνει και διορθώνει.

Τα περί «σπερματικού Λόγου» τα βρίσκουμε όχι μόνο σε αρχαίους φιλοσόφους, όπως ο Σωκράτης, που μιλάει για έναν Θεό (χρησιμοποιώντας ενικό= 'Ο Θεός') ενώ ζει σε έναν πολυθεϊστικό κόσμο, αλλά και σε πολλούς άλλους φιλοσόφους και σοφών άλλων λαών.

1. Στην αρχαιότητα, οι πρόγονοί μας πίστευαν στη **ζωή πέρα από τον τάφο**. Πίστευαν ότι ο άνθρωπος συνεχίζει να ζει μετά θάνατον σε ένα άγνωστο μέρος, όπου χρειάζεται ρούχα και τροφή από τους ζώντες. Πήγαιναν στους τάφους να αφήσουν διάφορα πράγματα, οδηγούμενοι στην προγονολατρεία. Υπάρχει συνεπώς μια ολόκληρη εσχατολογική διδασκαλία. Ο Ορθόδοξος Ιεραπόστολος ξε-

κινά το κήρυγμά του από αυτές τις διδασκαλίες και μιλάει για την ανάσταση των νεκρών, τα μνημόσυνα, τις προσευχές για την ανάπαυση των ψυχών. Η προγονολατρεία διορθώνεται μιλώντας για τους Αγίους της Εκκλησίας, πώς τιμάται ένας Άγιος μετά θάνατον με τη διευκρίνιση ότι δεν λατρεύεται αλλά τιμάται. Στην Ορθόδοξη Παράδοση τιμούμε τα Άγια λείψανα των Αγίων που μετέχουν και μεταδίδουν τη χάρη του Θεού. Ένας Άγιος είναι «παγκόσμιος», ανήκει σε ολόκληρη την Εκκλησία και όχι αποκλειστικά στη φυλή του.

2. Υπήρχε στους Αφρικανούς μια **τελετή ονοματοδοσίας**. Μέχρι να λάβει το παιδί όνομα, δεν θεωρούνταν πραγματικά ως πρόσωπο. Ξεκινώντας από εδώ μπο-

ρούμε να αναλύσουμε τη σημασία του χριστιανικού βαπτίσματος και του ονόματος που λαμβάνει κανείς, όνομα γραμμένο στο Βιβλίο της Ζωής. Για τον Χριστό, η αναγραφή του ονόματός του πιστού στο Βιβλίο της ζωής είναι πολύ σημαντική: «χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Από εκεί μπορούμε να μιλήσουμε για τη δύναμη του Ονόματος του Ιησού στην προσευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με», που αποτελεί σύνοψη ολόκληρης της Ορθόδοξης πίστης.

3. Η πεποίθηση της **παρουσίας του Θεού** ήταν βαθιά ριζωμένη στους Αφρικανούς. Ήταν θεοκεντρικοί στα προγονικά τους έθιμα. Όταν κάποιος πήγαινε ταξίδι, του ευχόταν ο άλλος «ο Θεός να του χα-

ρίσει καλό ταξίδι». Πάντα είχαν την ιδέα ότι το καλό δεν ήταν καρπός ανθρώπινων προσπαθειών, αλλά της εύνοιας του Υπέρτατου Όντος.

Ήθελαν τον Θεό τους σαν κι αυτούς. Ρωτούσαν: «Ο Χριστός ξέρει κυνήγι; Γιατί σας ακούμε να μιλάτε μόνο για ψάρεμα;». Αυτή η πραγματικότητα είχε ως συνέπεια σε αρκετές μεταφράσεις της Προτεσταντικής Βίβλου, σε αρκετές γλώσσες του Κονγκό, να μεταφράζουν ότι ο Χριστός είπε στον Πέτρο «ακολουθήσετέ με και θα σας κάνω κυνηγούς ανθρώπων», παρότι το πρωτότυπο κείμενο είναι «θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων». Διαπιστώνουμε την επιθυμία τους να τους μοιάζει ο Θεός, απτή διαπίστωση της ύπαρξης του σπερμα-

τικού Λόγου, αφού ο Χριστός ήρθε στη γη όμοιος με μας, εκτός από αμαρτία: «καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν».

4. Οι γιορτές για τους προγόνους **άρχιζαν πάντα το απόγευμα** με προετοιμασίες και τελίωναν την επομένη. Το απόγευμα ήταν η προετοιμασία, ενώ το πρωί ήταν η κυριώνυμη ημέρα της εορτής. Γι' αυτό οι Αφρικανοί σήμερα καταλαβαίνουν εύκολα γιατί κάνουμε τον Εσπερινό, που είναι η προετοιμασία για κάθε εορτή στην Ορθοδοξία.

5. Ακόμα και οι άνθρωποι που ασκούσαν μαγεία, όταν δεν κατάφερναν κάτι, έλεγαν ότι «**ο Θεός δεν το θέλησε**». Εδώ έρχεται ο Χριστός και συμπληρώνει: «ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶ-

σαι ήρίθμηνται. μή οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε» καί «καί θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μή ἀπόληται».

6.. Ἐδιναν **μεγάλη τιμή στις αρετές**. Μια γυναίκα ἔπρεπε νά εἶναι προνοητική. Δέν ἔπρεπε νά βγαίνει τή νύχτα γιά νά ψάξει ἀλλά-τι ἀπό τόν γείτονα. Αὐτή ἡ τοποθέ-τηση μπορεῖ νά αξιοποιηθεῖ στον Χριστιανισμό, μιλώντας γιά τήν υποχρέωσή μας νά εἴμαστε πάντο-τε προνοητικοί καί συνεπεῖς στήν πνευματική ζωή μας.

7. Ὑπάρχει κάτι που θυμίζει τήν παραβολή τῶν δέκα παρθένων. Οἱ προπάτορές μας ἐκτιμοῦσαν ἰδιαί-τερα τήν παρθενία. Μια παρθένα κοπέλα παρέχει τό δικαίωμα νά

ζητηθεῖ γι' αὐτήν μεγαλύτερη προί-κα. Το γεγονός εἶχε ἐκπαιδευτικό χαρακτήρα γιά τὰ ἄλλα κορίτσια. Στον Χριστιανισμό, ὅσες καί ὅσοι τηροῦν παρθενία τιμῶνται, ἐφ' ὅσον τό κάνουν γιά τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἐχουν υποχρέωση νά συνδέουν τήν παρθενία μέ τήν ἐλεημοσύνη, νά εἶναι φρόνιμες, νά ἔχουν ἀναμμένα τὰ λυχνάρια τους ἀναμένοντας τή συνάντηση μέ τόν Νυμφίο τους, τόν Χριστό που «εἶναι τό φῶς που φωτίζει κάθε ἄνθρω-πο που ἔρχεται στον κόσμος», στον ὁποῖο πρέπει κάθε δόξα, τιμή καί προσκύνηση, μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καί πά-ντα καί στους αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

† **Ο Γκόμας Τιμόθεος**

Αγαπητοί φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς
Μέ καρδιά γεμάτη χαρά, ἀγά-πη καί ευγνωμοσύνη, γράφω γιά νά σας ευχαριστήσω γιά τήν συνεχή σας στήριξη πρὸς τήν ἐπισκοπή μας. Ἰδιαιτέρως, πρὸς τό πρόγραμμα καθαροῦ νεροῦ στίς κοινότητες μας. **Χάρη στη δική σας βοήθεια ολοκληρώσαμε τους τελευταίους μήνες τρεις νέες γεωτρήσεις** στή βορειοανατολική Ουγκάντα καί εἰ-δικότερα στήν ἐπαρχία Καραμότζα.

Τό πρῶτο πηγάδι ἐγίνε στω χω-ριό Λορόο τῆς περιοχῆς Αμουντάτ, μία ἀπό ξερότερες καί φτωχότερες τῆς χώρας μας, καί ἀποτελεῖ πλέον γιά τους κατοίκους μία ὅαση ἀπό κάθε ἔννοια. Ἐκατοντάδες παιδιά δέν χρειάζεται πλέον νά περπατοῦν χιλιόμετρα καθημερινά γιά νά βρουν πόσιμο νερό, καί μποροῦν τώρα

νά ἀφιερῶνουν περισσότερο χρό-νο στω σχολεῖο καί τήν κατήχηση.

Τό δεύτερο καί τό τρίτο πηγά-δι κατασκευάστηκαν μέ δωρεά τῆς Αδελφότητος χάρη σέ ἕναν ἀνώνυ-μο δωρητή ἀπό τόν Καναδά καί ἔφε-ραν χαρά καί ἀνακούφιση στους ἀνθρώπους καί τὰ ζωντανά τους.

Θαυμάσια ἦταν ἡ χαρά καί ἡ νέα ἐλπίδα που φαίνόταν στά πρόσωπα τῶν παρευρισκόμε-νων ἀνθρώπων, ὅταν ἐβγαῖναν οἱ πρῶτες σταγόνες ἀπό τή γεώτρη-ση. Πολλοί ἐκλαῖγαν ἀπό συγκί-νηση καί ευχαριστοῦσαν τόν Θεό μέ προσευχές καί ὕμνους, γιάτί τό νερό εἶναι ζωή καί εὐλογία γιά αυ-τές τίς δοκιμαζόμενες κοινότητες. Σας ευχαριστοῦμε πολύ ἀπό τὰ βάθη τῆς καρδιάς μας.

† **Ο Γκούλου Νεκτάριος**

Αρχιερέας Αθηναγόρας:

Ένα φτερούγισμα αγάπης στην Κεντρική Αμερική

Ήρθε αυτή η αγία ζεστόφιλη ημέρα της 1ης Ιουλίου 2025, φέροντας στην άμαξα του χρόνου την επιθανάτια είδηση του Μητροπολίτη Βιζύης Αθηναγόρα (πρώην Μεξικού).

Αναθυμούμαι με συγκίνηση την τελευταία τηλεφωνική κλήση του από το Σικάγο τον μήνα Ιούνιο, όπου με περισσή ευγνωμοσύνη ευχαρίστησε για την ιεραποστολική προσφορά αγάπης της Αδελφότητας Ορθόδοξου Εξωτερικής Ιεραποστολής προς το ποίμνιό του στην Κεντρική Αμερική, καθώς και για το γεγονός ότι ακόμη και στη δύση της ζωής του σταθήκαμε συμπαραστάτες.

Ο αείμνηστος διακόνησε ιεραποστολικά στην Ιερά του Μητρόπολη επί 28 έτη (1996-2024), κυρίως στις χώρες Παναμά, Μεξικό, Κολομβία, Βενεζουέλα, Κούβα, Αϊτή, Γουατεμάλα, Μαρτινίκα.

Η αποχαιρετιστήρια ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστού Des Plaines, Illinois Η.Π.Α. την 9η Ιουλίου 2025 με προεξάρχοντα τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής κ. Ελπιδοφόρο.

Ευλογημένο ουράνιο ταξίδι!

Νόστης Ψαρράς

Γουατεμάλα: Η χώρα των δασών

Μια ακόμη ιεραποστολική δράση πραγματοποιήθηκε φέτος τον Αύγουστο στην χώρα του λίκνου του πολιτισμού της φυλής των Μάγια, την Γουατεμάλα. Αναδυόταν μέσα μου μια ανάμνηση από παλαιότερη ομιλία για τον λαό των Μάγια ότι είναι άνθρωποι απλοί, ταπεινοί με το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ότι οικοδομούν τους ναούς τους εθελοντικά όλοι μαζί στην κοινότητα!

Ακόμη ότι είναι ένας πολύπαθος λαός περνώντας από μια ιστορική διαδρομή με την αποικιοκρατία τον 16ο αιώνα, την ανεξαρτησία του 1840 και με μια σειρά κοινωνικών αναταραχών που καταλήγουν σε εμφύλιο πόλεμο το 1960 και επιτέλους με την πολυπόθητη συνθήκη ειρήνης το 1996. Σήμερα ο μισός πληθυσμός της χώρας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Όλα αυτά μας ώθησαν να γνωρίσουμε τον λαό αυτό και την χώρα του με την επίσκεψή μας αυτό το καλοκαίρι στα ορθόδοξα χωριά της.

Με τις ευλογίες του σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μεξικού κυρίου Ιακώβου ξεκίνησε αυτή η προσπάθεια. Θα ήθελα ακόμη να επισημάνω ότι αυτό το ταξίδι δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί αν δεν επιλαμβανόταν το βάρος όλης της μέριμνας και του προγραμματισμού ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Άσσου κ. Τιμόθεο (Κολομβίας και Βενεζουέλας). Απέσπασε

από την Επισκοπή του τα εξαιρετα πνευματικά του παιδιά και βοηθούς του τον πατέρα Ιερώνυμο και τον Γρηγόρη για να βοηθήσουν τόσο στο μεταφραστικό μέρος όσο και στην ομαλή λειτουργία του οφθαλμολογικού ιατρείου. Τους ευχαριστούμε όλους βαθύτατα για την τόσο σημαντική προσφορά τους στο έργο της ιεραποστολής στη Γουατεμάλα.

Η περιοδεία μας περιελάμβανε τα ορθόδοξα χωριά της Γουατεμάλας που βρίσκονται κοντά στα νότια σύνορα του Μεξικού. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί σε αυτές τις περιοχές απαριθμούνται στις 300.000. **Υπάρχουν 125 ενορίες οι οποίες διακονούνται από τον Επίσκοπο Σασίμων Όσιο, πέντε ιερείς και δύο διακόνους μόνο!**

Φθάνοντας στην πρωτεύουσα της Γουατεμάλας μαζί με την συνεργάτιδα-εργαλειοδότρια Ευθυμία Ρεπάκη και αφού μας υποδέχθηκαν ο Επίσκοπος Σασίμων (Γουατεμάλας) Όσιος με την συνοδεία του και τους αδελφούς μας από την Κολομβία, κατευθυνθήκαμε προς τα βόρεια, στο Ορθόδοξο χωριό Αγκουακάτε (Aguacate) των 5.000 κατοίκων. Αποτελέσαμε μια ομάδα αποστολής με την υπέρμετρη φιλοξενία του Επισκόπου, που μας περιέβαλε στο περιβάλλον του ως μία οικογένεια. Όλοι υπηρετήσαμε έναν κοινό σκοπό: τη φροντίδα, θεραπεία και ανακούφιση των αδελφών μας της φυλής Μάγια. Η Ευθυμία, ο πατέρας Ιερώνυμος, ο Γρηγόρης και η δική μου συμμετοχή αποτέλεσαν τον πυρήνα της προσπάθειας αυτής όπου ο καθένας έβαλε την δική του σφραγίδα.

Από τις πρώτες επαφές επαληθεύτηκαν οι φήμες για την ταπείνωση, την απλότητα, την αγάπη και τη μεγάλη αγκαλιά των Μάγια! Με τη γνωριμία μας αυτή διεπίστωσαν ότι τώρα έχουν αδελφία στην Ελλάδα και προσευχόμενοι θα συνεχίσουν στο εξής να συνδέονται μαζί μας. Είναι παρηγορητικό και ενθαρρυντικό όπως μας είπαν ότι στον αγώνα τους δεν νοιώθουν πλέον μόνοι. Το γεγονός της επίσκεψής μας χαροποίησε ιδιαίτερα τον Επίσκοπο Σασίμων Όσιο, ο οποίος επισήμανε ότι η αποστολή μας είναι η πρώτη που κατέφθασε από Ελλάδα.

Ο επόμενος σταθμός μας ήταν το χωριό Rebilram. Μας υποδέχθηκαν με χαρά ο πατέρας Δανιήλ με την οικογένειά του και τους ενορίτες με στολισμένο τον προαύλιο χώρο του Ναού με σημαίες, μπαλόνια και πυροτεχνήματα. Παρατηρώντας καλά τους ανθρώπους στα μάτια, καθρεπτιζόταν ο καθημερινός τους μόχθος και η αγωνία της σκληρής επιβίωσης. Τους ακούσαμε, σκύψαμε στα προβλήματά τους και τους αγκαλιάσαμε αδελφικά!

Η υγεία δυστυχώς στη χώρα αυτή είναι ακριβή ιδιωτική υπόθεση. Γι' αυτό όσα περιστατικά είχαν ένδειξη για χειρουργική επέμβαση, τα περισσότερα παρέμεναν ανεγχείρητα. Στους μεγαλύτερους κυρίως υπάρχει αναλφαβητισμός, στους άνδρες 30% και στις γυναίκες 60%.

Πολύ ενδιαφέρουσα είναι η πορεία αναζήτησης των Μάγια προς τη μητέρα Ορθόδοξη Εκκλησία, καθότι στο παρελθόν ήταν Ρωμαιοκαθολικοί. Κομβικό ρόλο έπαιξε ένα σημαντικό πρόσωπο: ο πρώην Καθολικός

Ο εφημέριος πατήρ Ανδρέας Γκιρόν

ιερέας και γερουσιαστής Αντρέας Γκιρόν (Andres Giron). Το έτος 1995 κατόπιν πρόσκλησης μιας μεγάλης ομάδα των Μάγια καταφθάνει στο Αγκουακάτε ως πνευματικός ηγέτης και ως ηγέτης του κινήματος αγροτικής μεταρρύθμισης. Με αυτές τις ιδιότητες παρείχε αφενός μεν την πνευματική αναγέννηση στην Ορθοδοξία και αφετέρου νομική βοήθεια για την ανάκτηση καταπατημένων περιουσιών των Μάγια. Το κίνημα αγροτικής μεταρρύθμισης ξεκίνησε με την υπεράσπισή του για τον επαναπατρισμό των αυτοχθόνων σε γη που τους αφαιρέθηκε βίαια. Γι' αυτό τον αγώνα του φυλακίστηκε και έγινε απόπειρα δολοφονίας του 3 φορές, παρ' όλο που ήταν με συνοδεία σωματοφυλάκων.

Σε μία συνέντευξή του αναφέρει: «Οι Μάγια είναι ο πιο θρησκευόμενος λαός που έχω γνωρίσει ποτέ. Έχουν τεράστια ανάγκη αγάπης για τον Θεό! Παρ' όλο που είμαστε ανάξιοι, όταν επισκεπτόμαστε αυτά τα χωριά, χαίρονται τόσο πολύ που βλέπουν έναν ιερέα, που μας υποδέχονται στα γόνατά τους ...με θυμίαμα! Είμαι τόσο υπερήφανος που τους υπηρετώ. Ως ιερεύς πρέπει να είσαι Άγιος, επειδή σε καλούν να είσαι Άγιος!» Περισσότερο από ένας απλός Ιερέας και κοινωνικός λειτουργός ήταν ένας πατέρας για τον λαό του. Αναπαύθηκε στις 18.2.2014. Ήταν στην καρδιά του και αυτός στην καρδιά τους. Ηγήθηκε υπηρετώντας τους άλλους και κέρδισε τις καρδιές τους γινόμενος ένας από αυτούς. Οδήγησε το πολύπαθο ποίμνιό του στην αγκαλιά της Ορθόδοξης Μητέρας Εκκλησίας το 2010. Ήταν τότε ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνάγορας Μεξικού

που άνοιξε με σοφία την πόρτα της Ορθοδοξίας σε χιλιάδες Μάγια!

Είναι αξιοθαύμαστο πως σε αυτό τον λαό μέσα από μια μαρτυρική ιστορική πορεία με επίπονο αγώνα και ακλόνητη πίστη αποκαλύπτεται ο Θεός! Πνευματικό ανάστημα του πατέρα Ανδρέα είναι ο επίσκοπος Σασίμων (Γουατεμάλας) Όσιος. Σήμερα ο αγώνας των λιγοστών ιεραποστόλων με τις συνεχείς περιοδείες στις 125 ενορίες της Γουατεμάλας είναι τιτάνιος! Ο Επίσκοπος Σασίμων Όσιος ανέφερε ότι παλαιότερα ως ιερέας διακονούσε 80 ενορίες. Λειτουργούσε καθημερινά σε άλλη ενορία μέχρι να ολοκληρωθεί ο κύκλος των 80 ενοριών. Κάθε δύο εβδομάδες οι ιερείς επισκέπτονται τις ενορίες για να λειτουργηθούν οι πιστοί Μάγια. Γι' αυτό και τους υποδέχονται με πολλή χαρά, πυροτεχνήματα, μουσικές μπάντες και στολισμό των ναών με σημαίες και μπαλόνια. Γίνεται έκκληση προς τους ιερείς της Ελλάδας να στηρίξουν τον πνευματικό αγώνα των Ορθόδοξων αδελφών μας Μάγια.

Όμως ο χρόνος δυστυχώς μας προειδοποιούσε για την ολοκλήρωση της αποστολής μας. Οφείλουμε βαθιά ευγνωμοσύνη στον Επίσκοπο, την συνοδεία του και τον λαό του! Οι καρδιές μας πλημμύρισαν με αγάπη, θαυμασμό και συγκίνηση για όσα ζήσαμε μαζί τους. Μας μύησαν στη δική τους πνευματικότητα και την ατσάλινη αγωνιστικότητά τους χωρίς να υπολογίζουν το οδυνηρό κόστος της αναζήτησής τους προς την Αλήθεια!

Κατερίνα Αλεξάνδρου

Οφθαλμίατρος -- Τακτικό μέλος της Αδελφότητας

